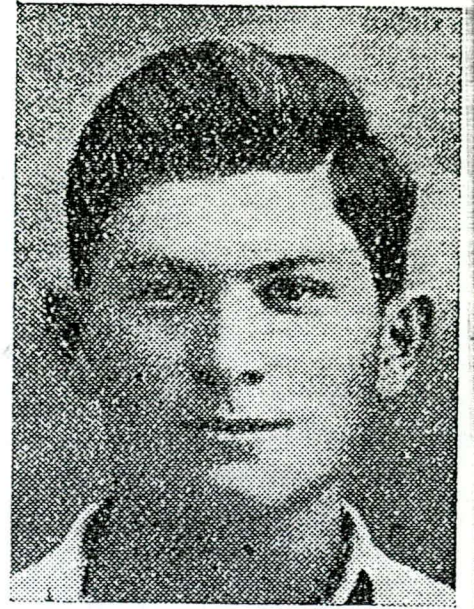

קוטיק מיכאל

בן שמעון ונחמה. נולד ב־8.1.1929 בצפת. לפי מסורת משפחתית מתיחסת למשפחה על בית דויד. מיכאל סיים בהצטיינות את בית־הספר העממי בקרית־חיים ואת מחזור כ"ח של בית־הספר הריאלי בחיפה. ספורטאי מצוין, שחיין ואגרוֹפן. השתתף בתחרות־ההתאגרות הראשונה של בתי־הספר התיכוניים ויצא כמנצח. היה מדריך חג"ם ומדריך בסניף "הנוער העובד" בקרית־חיים. אהב שירה והרבה לשיר עם הניכיו ולחנכם להבנה מוסיקלית. בעל חוש וכשרון מוסיקליים. חיבר פזמונים ו"אופרטות". ב־1947 התגייס לפלמ"ח, להכשרת גבת—בית־השיטה.

עם פרוץ מלחמת־השחרור סיים קורס חובשות ונשלח לקרית־ענבים ומעלה־החמישה. השתתף בתפיסת משלטים בשער־הגיא בעזרה לשיירות מותקפות בכביש ירושלים, בקרב ובידניאל ובכיבוש הקסטל. נפל בערב פסח תש"ח (23.4.1948) בקרב נבי־סמואל. נקבר בקבר־האחים בקרית־ענבים ב־25.4.1948. במכתבו האחרון לחברתו כתב: "יריות הן דבר שאינו מעורר תשומת־לב, אם רק אינן מכוונות אליך". ואולם במכתבו שלפני האחרון כתב לה: "את מכתבי זה אני כותב לך כיון שאיש אינו יודע מתי ואיך נתראה שנית".